

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Fiducia in Deum. Cap. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

.S. NAM
.7. 1110

Q Vonia verò officium Concionatoris plurimas difficul-
tates admixtas habet, vt supra attigimus, quæ sæpè il-
lum minus audentem, ac timidum reddere possunt, operæ præ-
cium erit, vt actus fiducia in Deum frequenter exerceat, tum
maximè, quando difficile quippiam, & laboriosum occurret,
sincero animo suum Deo laborem, & ministerium offerendo,
Primo loco, vt docet Chrysoft. Oportet oratorem pugnare,
contra multos aduersarios veritatis, cuiusmodi sunt Gentiles,
Iudæi, Hæretici, & subdit. Iam quis enumerare queat domes-
ticorum nugas, atque contentiones, quæ etiam sudorem pa-
riunt Concionatori? Inter hos enumerat eos, qui ex curiosita-
tis studio à Concionatore ea doceri velint, quæ neque disci
possunt, neque vtilia sunt ijs, qui ea edocti fuerint, Alij diuino-
rum arcanorum causas postulant, & conantur metiri abyssum
illam magnam iudiciorum Dei, quæ inuestigari non debet, &
plures docet esse hos curiosos, paucos autem fidei, ac vitæ in-
structionis studiosos, & si Orator obstruxerit eiusmodi hominum
ora, tamen non effugere aliquando poterit inscitia notam.
Nulla verò alia ratione prouidebit, quàm si facultate in dice-
do valeat ad moderandos animos.

Lib. 4. de
Sacer.
Difficultates
quæ se fidu-
ciæ opponit.
Quam diffici-
le sit Concio-
natorem om-
nibus place-
re.

Criminatio-
nes in Ora-
torem.
Lib. 5. de
Sac. 5.

Solet adhuc concionatoris animus sæpè turbari, & deijci ab
aliquas obortas hominum opiniones, & criminationes in eum
Qua de re placet etiam asserre, quæ idem hic diuinus Chryso-
stomus necessario monenda iudicauit. Ingens (ait) labor à
concionibus publicè ad populum habendis est; nam populus
non ita se accomodat ad concionantes, sicut solent discipuli
ad præceptores se accomodare, sed potius multos eorum se-
dere docet, vt sedent spectatores in theatris, & stadijs, vbi mul-
tudo in contraria scinditur, dum alius vni, alius alteri ap-
plaudit, alij ad gratiam, alij ad inuidiam dicenti aures accom-
modant, præsertim quod multi assuetas habent aures, non
ad vtilitatem, sed ad voluptatem potius audiant, vt faciunt qui
de Tragœdijs, aut de Citharædis iudicaturi sedent.] Rursum
infra: Oportet, inquit, sæpè contemnere criminationes & in-
tempestiuas insimulationes, liuorem, & inuidiam, neque præ-
ter modum vereri ac reformidare, neque rursus leuiter des-
picere conuenit, sed contendere, vt extinguas; etiamsi à ple-
beijs viris, & vilibus contorqueantur. Nam nulla res magis
famam

famam auget, seu bonam seu malam, quam vulgus incompositum, vt quod audire & eloqui temerè soleat, nulla prorsus veritatis habita ratione. Denique addit: Si quis ob populi dicta animo statim deijci ceperit, nã is nihil vnquam quod generosũ, admirandumque sit, parere poterit, siquidem mœstitia, itemque curã ac sollicitudines perpetuã, animi vim maximè possunt profernere.

Præter hæc contingit eundem Oratorem cõsternari animo, si quando in concione sibi ipse non satisfecerit, sit enim hoc ex Dei benigntate aliquando, vt sic elationi locus præcludatur. Sæpè id contigisse sumus experti, vt tunc aliquis magis alijs placuerit, cum sibi minus. Quod præclare docet Aug. Nolim, ait, te moueri, eo quod sæpè tibi abiectum sermonem fastidiosumque habere visus es, fieri enim potest, vt ei què instruebas, non ita visus sit, sed quia tu aliquid melius audiri desiderabas, eo tibi quò dicebas, videtur indignum auribus aliorum. Nã & mihi propè semper sermo meus displicet, melioris enim audus sum. ¶ Et infra subdit, sed mihi, inquit, sæpè indicat eorum studium, qui me audire cupiunt, non ita esse frigidum eloquium meum, vt videtur mihi, mecumque ago sedulo, vt huic exhibendo ministerio non desim, in quo illos video benè accipere, quod exhibetur. Nec ita multo post addit: Si in pecunia corporali, quanto magis in spiritali hilarem datorem diligit Deus, sed hæc hilaritas vt adsit ad horam, eius est misericordia, qui ista præcipit.

Sæpe Orator sibi non satisfacit.

1. de Cath. iud. c. 2.

Constantia & perseuerantia. Cap. IX.

Debet etiam perseueranter animarum patronus, & animo constanti perdurare in ministerio, ad quod vocatus est, neque ab incepto desistere, etiamsi ipsi videatur modicus fructus colligi, sicut Beatus Chrysof. ait: Aquarum vena, etiamsi nullus veniat adaquatum, manant tamen, & fontes, quãuis hauriat nemo, scatebras emittunt. ¶ Et affert exemplum Hieremias, qui ob hanc ipsam causam se ab hoc munere subtrahere cogitabat, cum dixit, factus sum in derisum tota die, dixi, non loquar, nec nominabo nomen Domini: Sed quid passus sit hæc dicens, subdit: Et factus est in corde meo quasi ignis æstuans, claususque in ossibus meis, & defeci ferre non sustinens. In eadem concione Chrysofomus multa plane digna, quæ ex abundantij illo fonte hauriantur affert, ad confirmandum concionatorẽ.

In cap. 16. Lucae conc. 1. de Lazaro ro initio.

